

Faso Danse Théâtre
Serge Aimé Coulibaly & Magic Malik
presenteren

WAKATT

© Sophie Garcia

Een dansvoorstelling met 10 dansers en 3 muzikanten.
Wereldpremière : september 2020 in Tanzhaus Düsseldorf/Ruhrtriennale (DE) en Théâtre
National Wallonië-Brussel (BE)

Faso Danse Théâtre

De compagnie Faso Danse Théâtre werd opgericht in 2002 (Bobo Dioulasso/Brussel) door Serge Aimé Coulibaly. Doorheen al zijn creaties, 10 tot op heden, verkent de Belgisch-Burkanese choreograaf Serge Aimé Coulibaly complexe thema's met als doel een reële positieve dynamiek te creëren.

Zijn inspiratie is geworteld in de Afrikaanse cultuur en zijn kunst engageert zich tot de noodzaak van hedendaagse, krachtige dans, verankerd in emotie maar altijd drager van reflectie en hoop. Zijn sterke expressie maakt hem universeel en vindt gehoor in verschillende continenten. Elke creatieperiode vindt deels plaats in Afrika en deels in Europa.

Voor Serge Aimé Coulibaly betekent dans een maatschappelijk engagement. Hij stelt de dagelijkse realiteit en de maatschappelijke evoluties in vraag en deelt dat onderzoek met zijn publiek. In zijn werk onderzoekt hij het snijvlak tussen persoonlijkheid en betrokkenheid, de spanning tussen enerzijds wat het individu beleeft of wil zeggen en anderzijds wat het engagement voor een betere wereld aan dat individu oplegt. Vanuit zijn engagement ontwikkelde hij een creatieproces dat vertrekt vanuit het dualiteitsprincipe. Iedere beweging die het lichaam doorkruist, kent een tegengestelde. Iedere vorm van energie gaat gepaard met een tweede vorm. Hierdoor komen lichaam en geest in een staat waarin intuïtie en urgentie het overnemen.

WAKATT

Voor Serge Aimé Coulibaly, de Belgisch-Burkinese choreograaf, is dans een sociaal engagement. Door middel van een krachtige en universele taal stelt hij de wereld in vraag en deelt hij zijn gedachten met een internationaal publiek. Omdat zijn realiteit meerdere werelden omvat (Afrika, Europa, wereldwijd door zijn internationale voorstellingen), zijn zijn invloeden meervoudig. Daarom creëert hij zowel op het Afrikaanse continent als in Europa.

De dans van Serge Aimé Coulibaly is eigentijds, verankerd in emotie en brengt hoop. Het is door dit prisma dat hij complexe thema's vervuld, steeds met positieve energie.

Na onderzoek naar een volksopstand (*Nuit Blanche à Ouagadougou*), na onderzoek naar wat het engagement voor een betere wereld van het individu vereist (*Kalakuta Republiek*), na onderzoek naar onze veelal minachtende blik op de geschiedenis van de nomadische volkeren, beschreven in mythes van West-Afrikaanse oorsprong (*Kirina*), stellen Serge Aimé Coulibaly en Magic Malik in **WAKATT** - een creatie die sinds 2018 in voorbereiding is - de tegenwoordige tijd in vraag.

© Sophie Garcia

De pré-COVID19 wereldrealiteit bood al genoeg voeding voor deze ondervraging: de angst voor de ander die overal voelbaar is, nationalisme, terrorisme, ecologische ontwikkelingen en de jeugdige klimaatbeweging, de positie en de stem van minderheden, ...

Vervolgens hebben de pandemie en de wereldwijde regelgeving om deze onder controle te krijgen niet alleen de agenda, de realisatie en de tournées beïnvloed, maar ook de fundamentele vraag versterkt: hoe kunnen we over de huidige tijd praten?

WAKATT presenteert ons een mensheid in transitie. In dit werk kijkt Serge Aimé Coulibaly naar de aard van de mens, zijn "natuurlijk instinct" om te overleven en een toekomst voor zichzelf te creëren. In een tijd waarin muren worden opgetrokken tussen volkeren, waarin naties worden gevuld met de afwijzing van de ander, waarin maskers worden gedragen en afstanden worden aangelegd, moedigt WAKATT het verzet en de openheid naar een gemeenschappelijke en genereuze toekomst aan.

"Een toekomst die niet afgrijselijk zou zijn, zou geen toekomst zijn, het zou een voorspelbare, berekenbare en programmeerbare toekomst zijn. Elke ervaring die openstaat voor de toekomst is voorbereid of is klaar om deze vreselijke toekomst te verwelkomen, dat wil zeggen om gastvrij te zijn ten aanzien van wat absoluut vreemd is, maar ook, het moet gezegd worden, om te proberen het te controleren, dat wil zeggen om het in het huis te nemen, om eraan te wennen, om ons nieuwe gewoontes aan te leren. " - Jacques Derrida, 1990.

©Sophie Garcia

Serge Aimé Coulibaly over WAKATT

Deze creatie gaat uit van een vaststelling die vandaag niemand ontgaat: we leven in een tijd van angst waarin de 'ander' synoniem staat voor 'bedreiging'. Van Europa tot Bangladesh, in de Verenigde Staten, Tunesië of Kenia kent de vrees voor (terroristische) aanvallen een hoogtepunt. We binden de strijd aan met deze 'anderen' of 'vreemden', alsof ze een besmettelijke ziekte hebben. We zijn van mening dat we hen op een afstand moeten houden, dat we hen moeten inperken, opsluiten, grondig controleren, verstikken of verdrinken. Paranoia, het telkens opnieuw aanduiden van vermeende vijanden en terreur die hiermee gepaard gaat, zetten een zelfdestructieve machine in gang.

In deze tijdsgeest worden menselijke ontmoetingen continu bedreigd; mogelijkheden tot uitwisseling op zowel fysiek als psychologisch gebied worden beperkt door het bouwen van hekken, muren en afsluitingen en dit op individueel, nationaal en internationaal niveau.

Deze wereld confronteert de mensen die door hun manier van leven en door hun vele reizen steeds opnieuw grenzen overschrijden, die door hun talrijke ontmoetingen met anderen deel uit maken van een complexe maar rijke wereld, gebaseerd op een gemeenschappelijke geschiedenis met verschillende variëteiten. Het reizen van Noord naar Zuid, doorheen verschillende landschappen en continenten met verschillende talen, kleuren en ideeën, werkt verrijkend. Serge Aimé Coulibaly probeert al jaren "de wereld te bevolken", om de woorden van de schrijver en econoom Felwin Sarr te gebruiken. En daarmee wijst hij op het verlangen om deze wereld te omarmen, maar ook om erover te vertellen en in vraag te stellen zoals Serge Aimé Coulibaly dat doorheen zijn hele oeuvre doet.

Er moet een golf van verzet ontstaan tegen de 'verlangens van de apartheid' (*Politiques de l'inimitié*, Achille Mbembe, 2016). We moeten streven naar een wereldbeeld waarin de tendens om de 'ander' uit te schakelen als een conditio sine qua non voor het eigen voortbestaan en dat van de eigen gemeenschap, niet aan de orde is. De aanhangers van deze tendens, zijn overweldigd door de angst om niet langer te kunnen leven zoals vroeger en dromen van een terugkeer naar een verleden waarin 'onder ons' - in de zin van zowel etnische als culturele homogeniteit - de norm zou zijn geweest. De stemmen van degenen die zich minder door het verleden laten (mis)leiden, moeten dringend aan kracht winnen ten opzichte van deze nefaste fabels, het zijn deze stemmen die we moeten inzetten om een betere toekomst voor iedereen te verwezenlijken. Zij moeten de absolute noodzaak van een gemeenschappelijke constructie uitschreeuwen, een gedeeld heden en een gedeelde toekomst nastreven waarin aandacht en zorg aan de 'ander' wordt besteed, versterkt door de mobiliteit van de mens, zijn ideeën en zijn verbeelding.

WAKATT, wat staat voor 'onze tijd' in het Mooré, de officiële taal van Burkina Faso, zal daarom een strijd van lichamen vertonen die zich samen bewegen voor een gemeenschappelijke, open en genereuze toekomst.

DE MUZIEK

Na enkele omwegen werd er unaniem gekozen voor Malik Mezzadri's als componist voor de nieuwe creatie. Beiden hebben ze gemeen dat ze in hun muziek de noodzaak en de ruimte van vrijheid weten te duiden. Serge Aimé Coulibaly zocht een muzikant met wie hij samen deze dwingende noodzaak en de toekomst kan bloot leggen, zo verscheen Malik Mezzadri ten tonele. Malik maakt muziek die bovenaards lijkt te zijn en uit een andere ruimte lijkt te komen. Het is net deze energie die Serge Aimé nodig heeft om inhoudelijke mogelijkheden te onderzoeken en te creëren. Voor WAKATT bestaat de live band uit drie muzikanten, allen multi-instrumentalisten. Zowel saxofoon, fluit, zang, drums, gitaar en basgitaar komen aan bod.

Malik heeft al heel wat ervaring op het gebied van podiumkunsten en dans; hij werkte samen met Fabrizio Cassol voor verschillende voorstellingen van Alain Platel. Hij is tevens een van de grootste jazzmuzikanten in Europa en won al verschillende prijzen.

DE WERKMETHODE

Er zal een constante uitwisseling zijn tussen het choreografische en het muzikale luik. In een eerste fase zal Malik de repetities in de studio bijwonen om zich onder te dompelen in de choreografische danstaal, de sfeer die Serge Aimé Coulibaly wil creëren, de thema's die hij wil verkennen. Vervolgens zal hij aansluitend op dit materiaal een compositie maken. In de tweede fase - tijdens de repetitiefase in Burkina Faso - komen musici en dansers samen in ANKATA, de residentieplek die Serge Aimé Coulibaly in zijn geboortedorp Bobo-Dioulasso oprichtte, om er te werken en inspiratie op te doen in deze specifieke omgeving. Het is een nieuwe manier van werken voor Serge Aimé Coulibaly. Hij wil dat de muziek gedurende de hele voorstelling zonder onderbreking doorloopt, de verschillende composities zullen van de ene in de andere overgaan, zonder onderbreking, zonder dat je het gevoel hebt dat het om verschillende stukken gaat. Bij deze creatie is het belangrijk dat choreografie en muziek tegelijkertijd vloeiend worden opgebouwd zonder dat de ene zich aan de andere moet aanpassen. De uitdaging bestaat er in om deze samenwerking te laten slagen, de muzikale en de choreografische werelden zullen elkaar instinctief en organisch beïnvloeden.

DE CHOREOGRAFIE

De danstaal voor *WAKATT* is gebaseerd op het vocabularium dat Serge Aimé Coulibaly in zijn werk (o.a. *Nuit Blanche*, *Kalakuta Republiek*, *Kirina*) al enkele jaren aan het ontwikkelen is en de uitdaging zal zijn om dit weer verder te laten evolueren. De kerngroep van dansers – met wie Serge Aimé Coulibaly al voor enkele producties samen werkte - wordt voor *WAKATT* aangevuld met enkele nieuwe dansers, wat de verrijking van het dansvocabularium ten goede komt. Dringendheid, noodzaak, het ontstaan van beweging, vitale verandering, ... zijn de kernvragen van Serge Aimé. Een deel van het bewegingsonderzoek voor *WAKATT* ontstaat dan ook vanuit de studie van de bewegingen van Japanse gesynchroniseerde wandelgroepen; het is een gelegenheid om te werken rond de notie van illusie en signaal oftewel hoe je duizend beelden kunt creëren vanuit één enkel beeld.

In een wereld die niet lijkt te kunnen kiezen tussen goed en kwaad en niet meer weet hoe goed en kwaad te scheiden, lijkt het belang van betrokkenheid het meest urgente. Hoe ontdekken we onze innerlijke menselijkheid? Wat is essentieel voor onszelf en voor de anderen? Hoe kunnen we openstaan voor verschillende toekomstbeelden? Met ander woorden, de toekomst nodigt ons uit in het heden....

Credits WAKATT

Concept & choreografie

Serge Aimé Coulibaly

Composities en muzikale leiding

Magic Malik

Van en met

Marion Alzieu, Bibata Maiga, Jean-Robert Koudogbo Kiki, Antonia Naouele, Adonis Nebie, Jolie Ngemi, Sayouba Sigué, Snake, Ahmed Soura, Marco Labellarte

Muzikanten

Magic Malik Orchestra: Magic Malik (dwarsfluit), Maxime Zampieri (drums), Jean-Luc Lehr (bas)

Dramaturgie

Sara Vanderieck

Assistent choreografie

Sayouba Sigué

Scenografie en Kostuums

Catherine Cosme

Lichtontwerp

Giacinto Caponio

Stage manager

Matisse De Groote

Geluidsstechniek

Ralph M'Fah-Traoré

Lichttechniek

Herman Coulibaly

Assistentie artistieke leiding

Hanna El Fakir

Productiemanager

Sandra Diris

Technische leiding

Joris De Bolle

Artistiek advies

Thomas Prédour

Coördinatie Faso Danse Théâtre

Lies Martens

Communicatiemanager Faso Danse Théâtre

Sandra Diris

Pré-productie

Laure Louvat

Productie

Faso Danse Théâtre

Coproductie

Théâtre National Wallonie-Bruxelles (BE), La Biennale de la Danse Lyon (FR), Ruhrtriennale (DE), deSingel Antwerpen (BE), Kampnagel Hamburg (DE), Münchner Kammerspiele (DE), Tanzhaus Düsseldorf (DE), Les Théâtres de la Ville de Luxembourg (LU)

Spreiding

Frans Brood Productions

Met dank aan

Ankata (Bobo Dioulasso, Burkina Faso) en Dreamcity Tunis

Met de steun van

De Vlaamse Gemeenschap, Fédération Wallonie-Bruxelles, Wallonie-Bruxelles International en De Belgische TaxShelter

Serge Aimé Coulibaly

Serge Aimé Coulibaly is een danser-choreograaf uit Burkina Faso. Hij werd geboren in Bobo Dioulasso. Sedert 2001 werkt hij in Europa en overal ter wereld. Zijn Afrikaanse cultuur is de bron van zijn inspiratie en met zijn kunst wil hij een krachtige hedendaagse dans maken die begint vanuit het gevoel maar die ook reflectie en hoop in zich draagt. De kracht van zijn expressiviteit maakt zijn werk universeel en begrijpbaar in alle continenten. Vanaf de oprichting van zijn gezelschap Faso Danse Théâtre in 2002 werkt Serge Aimé Coulibaly rond complexe thema's en probeert hij een daadwerkelijke positieve impuls te geven aan de jongere generatie. Van bij de start van zijn carrière werd hij gevraagd op diverse Europese en Afrikaanse (festival)podia met zijn voorstellingen *Kirina* (2018), *Kalakuta Republiek* (2016), *Nuit Blanche à Ouagadougou* (2014), *Fadjiri* (2013), *Khokuma 7° Sud* (2011), *Babemba* (2008), *Solitude d'un Homme Intègre* (2007), *A Benguer* (2006), *Minimini* (2002).

Door zijn open manier van kijken naar de wereld in al zijn diversiteit, zijn bevragende maar sterk opbouwende houding en vastberadenheid om vooruit te gaan, heeft Serge Aimé al van in het begin van zijn carrière met verschillende kunstenaars en artiesten kunnen samenwerken. Hij werkt regelmatig mee aan internationale creaties, als performer of als choreograaf-danser. Zo werkte hij reeds samen met Moïse Touré (*La Maladie de la Mort*, 2015), met Marrukegu Company in Australië (*Cut the Sky*, 2014 en *Burning Daylight*, 2009), met Farid Berki (*Double Jeu*, 2013), met Julie Dossavi (*Cross and Share*, 2012), met Alain Platel (C(H)OEURS, 2012 en *Wolf*, 2003) met Kalpana Raghuraman (*I lost my English*, 2008) en met Sidi Larbi Cherkaoui (*Tempus Fugit*, 2004).

Dat Serge Aimé Coulibaly's creatieve werk altijd in beweging blijft en gevoed wordt door nieuwsgierigheid en generositeit ontging ook verschillende grotere structuren niet; zij deden gretig beroep op hem om een aantal belangrijke evenementen op te luisteren. Hij choreografeerde ook stukken met amateurdansers vanuit zijn behoefte om te delen en zich in te zetten voor zijn medeburgers. Zijn nood en talent om zijn kunstenaarschap te delen en over te brengen ontstond bij zijn artistieke opleiding in Burkina Faso; bij het gezelschap FEEREN onder leiding van Amadou Bourou en bij zijn passage in het Centre National Chorégraphique van Nantes onder leiding van Claude Brumachon. Hij streeft steeds naar ontwikkeling van originele creativiteit en stimuleert dansers en choreografen in zijn masterclasses om zich te bevragen over hun verantwoordelijkheid als artiest, over de kracht van een eigen, niet vrijblijvende bewegingstaal en hun maatschappelijke positionering.

Omdat hij, vanuit zijn eigen artistieke visie en engagement, behoefte voelde aan een eigen plek om te experimenteren en reflecteren, richtte hij Ankata op in Bobo Dioulasso (Burkina Faso), een ruimte bedoeld als een internationaal laboratorium voor onderzoek naar en productie van podiumkunsten. Ankata staat open voor iedereen en is een kruispunt geworden tussen verschillende continenten, verschillende disciplines, verschillende soorten mensen die samen een nieuwe morgen proberen uit te vinden.

© Lydia Nesvadba

Biografieën van de cast

Dans

Marion Alzieu

Marion volgde haar opleiding aan het James Carlès Centre in Toulouse, waar ze zich in 2006 perfectioneerde in klassieke dans, moderne dans en jazz. Vervolgens ontdekte ze er de hedendaagse dans, wat haar ertoe bracht om van 2008 tot 2010 deel te nemen aan de professionele opleiding Coline in Istres. Tijdens deze periode leerde ze verschillende choreografen (Mathilde Monnier, Salia Sanou, Shlomi Tuizer, Lisi Esteras...) kennen en stelde ze zich ook open voor andere technieken zoals hiphop, yoga, feldenkrais en pilates. Na haar opleiding werkte Marion als stagiair bij Emmanuel Gat. Daarna sloot ze zich aan bij het gezelschap van Jasmin Vardimon, met wie ze tot 2011 bij de Royal Opera in Londen zou werken. Bij haar terugkeer naar Frankrijk danst ze bij de gezelschappen van Hervé Chaussard, Amala Dianor, Salia Sanou. Sinds 2014 werkt ze samen met Serge Aimé Coulibaly. Naast performer werkt Marion ook als choreografe. Haar eerste stuk maakt ze in 2013 in Burkina-Faso. In 2014 creëert ze de solo *Ceci n'est pas une femme blanche*, en richt ze haar eigen gezelschap Ma op. Ze onderneemt solotournees in Europa, het Midden-Oosten en Afrika en ontvangt verschillende prijzen in Europese competities (Spanje, Polen, Frankrijk, Italië). Deze onderscheidingen stellen haar in staat om in 2019 haar derde stuk, het duet *W*, af te ronden. Daarnaast werkt ze ook aan andere projecten zoals de parade voor de opening van de Dansbiënnale van Lyon in 2018, projecten voor de stad Villeurbanne, workshops sociale reïntegratie in Albertville. Sinds 2018 geeft Marion les in verschillende opleidingscentra (I.D.-opleiding in Feyzin, toneelopleiding in het Calabash Choreographic Centre in Lyon).

Bibata Maiga

Bibata Ibrahim Maiga werd geboren in Gao (Mali) in 1993 en behaalde een Master II in Dans aan het Conservatorium voor Multimediale Kunsten en Ambachten, Balla Fasséké Kouyaté, in 2013. Ze studeerde tevens af aan de Ecole des Sables du Sénégal in 2017, na een driejarige opleiding Hedendaagse Afrikaanse Dans en Choreografie. Ze werkte samen met nationale en internationale choreografen en nam deel aan verschillende workshops en creatieve laboratoria: het Laboratoire de Kettly Noël, Danse Bamako Dense, Engagement Féminin, Danse Noire de l'école des Sables, Bam Festival, Fari Foni Wati in een creatie van Kudus Onikeku, Nadja Begré, en met een jonge Beniner choreograaf wiens creatie *Les amazones du roi Behanzin* in ontwikkeling was. Met haar eigen stukken nam ze deel aan verschillende festivals: Bij Dance Bamako danste ze in 2016 met de voorstelling *Tout à coup*, bij Bam Festival en Dialogue de Corps interpreteerde ze *Crossing* samen met Kadidja Tiemanta, ze voerde haar solo *Esprit Bavard* uit in Marseille op het Festival Les Rencontres à l'échelle, en ze danste ook in vele voorstellingen in Bamako. Ze werkt ook als muzikante en actrice. In november 2019 treedt ze toe tot het gezelschap Faso Danse Théâtre om er een danseres te vervangen en als performer voor de nieuwe creatie *WAKATT* van Serge Aimé Coulibaly.

Jean Robert Koudogbo Kiki

Jean Robert Koudogbo Kiki, alias Robbi, werd geboren in 1986 in Burkina Faso. In 2005 ontmoette hij de danser en choreograaf Lebeau Boumpouto die zijn passie voor hedendaagse dans op hem overbracht. Opgeleid bij Éloi Bama, alias Gahé, de Teguerer Company en Michel Neya (oprichter van de groep Génération 2000), danst hij in *Nassongo*, een muzikale komedie van Prosper Kompaoré, toneelschrijver en directeur van het Atelier Théâtre Burkinabè (ATB), waarmee hij in Frankrijk en Luxemburg op tournee zal gaan (2008), en in *Entre chiens et loups* (Montpellier Danse 2010). In 2010 sluit hij zich aan bij het project *I Dance So I Am*. Hij verzorgt de openings- en eindvoorstelling van FESPACO in 2009, 2011 en in 2013 samen met de choreografen Irène Tassembedo, Salia Sanou en Seydou Boro. In 2014 danst hij in *Tichèlbè - aires de jeux* met Kettly Noël op het Niger Festival.

Tussen 2016 en 2017 herneemt hij een rol in *Figintô* van Salia Sanou en Seydou Boro tijdens de triënnale en het festival van Avignon.

In 2017 wordt hij gevraagd voor de sluitingsceremonie van FESPACO, ditmaal als assistent-choreograaf naast Seydou Boro en co-choreografeert hij het duet *Accept It* met Bachir Tassembedo. Later dat jaar engageert hij zich als danser bij Serge Aimé Coulibaly voor de voorstellingen *Nuit blanche à Ouagadougou* en *Kalakuta Republik, Kirina*. In 2019 werkt hij samen met de choreograaf Olivier Tarpaga in het stuk *When the birds refuse to fly* en gaat hij ermee op Amerikaans-Europese tournee.

Antonia Naouele

Antonia Naouele is een jonge danseres en performer uit Kameroen die opgeleid is in traditionele dans en zich daarna specialiseerde in Urban en Afro-Urban Dance. Vanaf 2011 legt zich verder toe op Urban Dance bij het gezelschap Simon Abbey en daarnaast op ontwikkelt zij zich verder in hedendaagse dans bij de choreografen Salia Sanou, Michel Ndjongui, Merlin Nyankam, Serge Aimé Coulibaly, Aida C. Diaz, Farid Berki en de compagnie Soul Step (USA). Tegelijkertijd is ze danseres en performer bij de hiphop dansgroepen Floor Art Crew, bij de compagnie Soldiers X en in de voorstelling *Awine* van Hyancinthe Tobio, *Château Fatou* van Yaya Saria, *Combibissé* van Irène Tassembedo. In 2016 vervoegt ze Faso Danse Théâtre, het gezelschap van Serge Aimé Coulibaly met wie ze tot op vandaag internationaal tourt met 3 creaties.

Adonis Nébié

Adonis werd geboren in Burkina Faso waar hij de reputatie heeft een energiek, snel en behendig danser te zijn. Hij speelde de hoofdrol in de stukken van de beroemde dramaturg Suleyman Porgo tot deze laatste in 2006 om het leven kwam. De choreografe Irène Tassembedo leidde hem op, vanaf 2004 is hij lid van haar gezelschap en danst hij in *Souffles*, *Carmen*, *Sacre du tempo* en *Allah Garibou*. Hij stond op de belangrijkste Europese en Afrikaanse festivals en werkt samen of traint met choreografen zoals Salia Sanou, Seydou Boro, Vincent Montsoe, Opiyo Okach, Gregory Makoma, Wim Vandekeybus, Nora Chipaumire, Patrick Acogny en Germaine Acogny. Sedert 2011 werkt hij samen met Serge Aimé Coulibaly, Vera Sander, Nathalie Veuillet en Kalpana Raghuraman. Hij richt het gezelschap Teguerer Danse op aan de zijde van Sigué Sayouba en Kafando Indrissa. In 2012 creëert hij de solo *Looser* in El Graner in Barcelona. Datzelfde jaar stelt hij in Lyon, *Me-tisser*, voor in samenwerking met Cie Eolo. In 2013 maakt hij *le Ballet Démocratique*, een duet met de Congolese danseres Fanny Mabondzo. In 2014 presenteert hij een andere solo, *Spirits*, op het festival Urban Arts.

Sayouba Sigué

Sayouba Sigué is van Burkinese afkomst en geboren in Abidjan, Ivoorkust. Sinds 2013 woont hij in Lyon. Hij ontdekte de wereld van de dans op de middelbare school door de culturele activiteiten op school. Hij debuteert als danser met urban dance voor videoclips en commercials. Zijn ontmoeting met de hedendaagse dans groeit uit tot een passie waarvan hij zijn beroep wilt maken. In 2001 trad hij toe tot het gezelschap Teguerer, waar hij deelnaam aan tal van workshops van verschillende choreografen van verschillende stijlen en origine. Na het overlijden van zijn mentor Souleymane Porgo in 2006 nam Sayouba zijn taak als de choreograaf over. Verschillende interessante artistieke ontmoetingen markeren zijn carrière: Irène Tassembédo, Gahe Armand, Nathalie Veuillet, Vera Sander, Kalpana Raghuraman, Eric Mezino, Alassane Congo, Kettly Noel... In 2010 is hij finalist van de grootste hedendaagse danswedstrijd in Afrika Danse l'Afrique Danse met zijn twee voorstellingen *A Suivre* (solo) en *Avec des Mots* (groepsvoorstelling). In 2015 treedt Sayouba toe tot het Hamburgse Schauspielhaus National Theater onder leiding van Karin Beier waar hij na 4 jaar zijn eerste voorstelling maakt. Hij verzorgde ook de choreografie voor *The Colours of Peace* voor de 18de editie van de parade van de Lyon Dance Biennial in 2018 met 300 amateurdansers en *Afriquarks* in samenwerking met de stad Lyon voor 250 dansers...

Ahmed Soura

Ahmed Soura werd geboren in Banfora, Burkina Faso en is tot zijn twintigste autodidact in dans (breakdance en pop) en acrobatie. Daarna volgt hij een opleiding aan het Institut National de Formation Artistique et Culturelle

in Burkina Faso en aan het Centre Chorégraphique National van Montpellier tussen 2003 en 2007. Hierna gaat Ahmed voor vijf jaar bij het gezelschap van Irène Tassemedo dansen, met tournees in Afrika en Europa. In 2010 danst en speelt hij in de opera *Via Intolleranza II* van Christoph Schlingensief (Eerste prijs voor de regie op het Theater Treffen in Berlijn). In 2012 vervoegt hij het operaballet Deutsche Oper Berlin met *Verdi Requiem*, *Die Liebe zu den drei Orangen* en *Das Mädchen mit den Schwefelhölzern*. In augustus 2013 vervoegt Ahmed de compagnie Christoph Winkler voor *Das Wahre Gesicht ein Stück über den Kapitalismus* en wint hij de prijs FAUST 2014. In 2014 werkt hij samen met het Zwitserse gezelschap Pink Mama Théâtre. Tegelijkertijd richt hij in Burkina Faso KORO/Compagnie Ahmed Soura op om er zijn eigen choreografie te ontwikkelen en hij maakt veelgesmaakte solo's zoals *Rien ne m'appartient*, *Écrasement 100Sens*, *En opposition avec moi* (Derde prijs voor dans op het Internationale Tanz-Theater Festival – Stuttgart 2011), *166* (Tweede prijs Need to Dance 2013). Sinds 2014 organiseert hij regelmatig stages hedendaagse dans en traditionele dans van in Burkina Faso tot in Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Brazilië... Hij werkt verder met Pink Mama Théâtre, Christophe Winkler, werkt als choreograaf aan zijn eigen voorstellingen met Mansoon Theater en treedt toe tot Faso Danse Théâtre van Serge Aimé Coulibaly als performer bij *Kalakuta Republik*, *Kirina* en binnenkort WAKATT.

Jolie Ngemi

Jolie Ngemi werd geboren in Kinshasa in 1989 en besloot op 12-jarige leeftijd om een carrière in de dans na te streven. Ze sluit zich aan bij de dansgroep Jacques Bana Yanga en verbreedt haar horizon internationaal door in 2008 deel te nemen aan een dansproject van de Amerikaanse ambassade in de Democratische Republiek Congo. Kort daarna wordt ze door Thomas Steyaert geselecteerd voor een tournee met 7 andere dansers in Democratische Republiek Congo en Rwanda. Vervolgens nam ze deel aan dansvoorstellingen in de KVS, bij Ultima Vez, in het Kaaithheater en werkte ze samen met Paul Kerstens, Lokua Kanza, Ula Sicle, Yann Leguay en vele anderen. Na een dansworkshop in New York werd ze uitgenodigd door Danceweb Europe van Impulstaz Wenen waarna ze aan een driejarige P.A.R.T.S. -trainingscyclus begint waarmee ze in 2015 zal afstuderen. Sindsdien werkt ze als professioneel performer met Baloji in de Fondation Cartier in Parijs, aan de film *31 Haltes* van Dorothée Van den Berghe, aan een dansproject van David Zambrano en met Boris Charmatz in het Musée de la Danse. WAKATT is haar eerste creatie met Serge Aimé Coulibaly.

Zora Snake

Zora Snake is de artiestennaam van de Kameroense kunstenaar Zobel Raoul Tejeutsa, geboren in 1990. Hij heeft zijn eigen gezelschap in Yaoundé en is op zoek naar een nieuwe vorm van expressie tussen hedendaagse dans, traditionele Afrikaanse dans en hiphop. Met zijn dans wil hij hoop bieden midden in de hedendaagse strijd op politiek- en internationaal niveau en strijdt hij voor zijn plaats in de danssector,... Hij noemt zichzelf een revolutionair, een dromer, een bokser, een "non-conformistisch", krijger,... In mei 2019 wint hij de danswedstrijd in Ankata (Serge Aimé Coulibaly's danslaboratorium in Bobo-Dioulasso) Africa-Simply The Best met zijn solo *Le Départ*. Samen met de twee andere winnaars, bereidt hij een internationale tournee voor in 2021. Ondertussen nodigde Serge Aimé hem uit als danser voor WAKATT. Ondertussen toert Zora Snake met zijn voorstelling *Transfrontalieret*, een voorstelling voor openbare ruimtes, rond en werkt hij voor het festival *Modaperf*, een festival voor podiumkunsten dat hij zelf oprichtte en dat zich afspeelt in de drie belangrijkste steden van Kameroen.

Marco Labellarte

Marco werd in 1993 in Milaan geboren. Hij heeft een diploma in Interculturele Communicatie en volgde een professionele opleiding in Hedendaagse Dans aan de Accademia Susanna Beltrami (partner van het DANCEHAUSpiù project - Nationaal Centrum voor Dansproductie in Milaan). Marco heeft bij verschillende gezelschappen en dansers gestudeerd, zoals Wuppertal Tanztheater (bij Scott Jennings, Julie Anne Stanzak en Nayoung Kim), Les Ballets C de la B (bij Serge Aimé Coulibaly en Ido Batash) en Troubleyn - Jan Fabre (bij Matteo Sedda). Hij werkt ook mee aan verschillende stukken van Stefano Fardelli en werkt momenteel met het gezelschap van Susanna Beltrami aan het stuk *Ballade* (originele muziek van Cesare Picco).

Muzikanten

Magic Malik

Malik Mezzadri, geboren in 1969 in Ivoorkust, groeide op in Pointe-à-Pitre in Guadeloupe, waar hij op zesjarige leeftijd begint met blokfluit en fluit. Op zijn zeventiende verlaat hij Guadeloupe voor Marseille, waar hij twee jaar later zijn eerste prijs aan het conservatorium behaalt. Hij ontdekt er ook de jazz, waarna hij zich inschrijft aan het CIM, de jazzklas in Parijs. In Parijs sluit hij zich aan bij de reggaegroep Human Spirit, waarmee hij 10 jaar lang toert. Zijn muzikale ontmoetingen stapelen zich op ; hij speelt en arrangeert voor Lio, Teri Moise, Laurent Garnier, Saint Germain, Dj Gilb'R, FFF, Malka Family,... In 1992 richt hij zijn eigen Magic Malik Orchestra op, bestaande uit 13 muzikanten, en brengt in 1997 zijn eerste album "Salam Aleikum" uit. In 1999 vergezelt hij Groove Gang voor een maand durende wereldtournee. In 2000 brengt hij met zijn Magic Malik Orchestra een cd uit onder het beroemde Blue Label. In de jaren die volgen, vinden er vele interessante internationale tournees en samenwerkingsverbanden plaats. Malik speelt, arrangeert en schrijft muziek voor Steve Coleman, M-, Bumcello, Camille, Pierrick Pedron, Hocus Pocus, Oumou Sangaré, Anga Diaz. Hij staat ook dicht bij de Belgische Aka Moon, waardoor hij deelneemt aan Alain Platels dansshow Pitié, waarin Bachs Passie Volgens de Heilige Johannes werd herschreven door Fabrizio Cassol, en waarmee hij vervolgens twee jaar op tournee gaat. Ondertussen speelt Zijn Magic Malik Orchestra vele concerten en brengt cd's uit. In 2010 wordt hij, samen met musicus en componist Gilbert Nouno, uitgenodigd voor een éénjarige residentie in Villa Medici in Rome. Daarna wordt hij uitgenodigd op talrijke festivals (o.a. in Aix-en-Provence), componeert hij voor grote orkesten (o.a. het London Chaos Orchestra), en is hij artist in residence in Royaumont, de European Academy of Music in Aix,...

Maxime Zampieri (drummer)

Maxime Zampieri, geboren in Roubaix in 1977, studeerde af aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel met de eerste prijs in jazz. In 1996 wint hij de prijs voor beste jonge Europese drummer op de Drummers Meeting in Koblenz, waarna hij in 1997 en 1998 een cd opneemt met de andere winnende percussionisten. In 2000 treedt hij toe tot het Magic Malik Jazz Orchestra en reist de wereld rond en speelt op alle grote festivals (Montreux, Nice, Glasgow, Londen, Montreal, Sarajevo, Chicago, New York, Rome, Buenos Aires, Milaan, Peking, Tokyo,...). Hij drumt op de negen cd's die zijn uitgebracht bij Label Bleu en Bee Jazz, en speelt onder meer samen met Steve Coleman. Tegelijkertijd toert hij met Mathieu Boogaerts, Jodelice, en begeleidt hij Piers Faccini, Ibrahim Maalouf, Malia, Norig, Sixun, Cornelius Claudio Kreusch, Grandgambe, Yom, Laurent David, Ornette, enz. Hij neemt ook deel aan de muzikale opnames van de films van Jérôme Lescure en "Mange ceci est mon corps" van Michelange Quay.

Jean-Luc Lehr (bas)

Na zijn studie klassieke piano van 1980 tot 1989 start Jean-Luc Lehr met het spelen van bas en contrabas, en schrijft hij zich in voor de CIM-opleiding jazzarrangementen in Parijs. Hij is de vaste bassist van het Magic Malik Orchestra (genomineerd voor de Victoire du Jazz in 2014) en treedt ook op met Steve Coleman, Greg Osby, Louis Winsberg, Pierre de Bethmann, Toots Thielemans, François Jeanneau, Louis Sclavis, Stéphane Galland, Marc Ducret en anderen met wie hij rond de wereld reist. Sinds 2002 geeft hij masterclasses over de hele wereld (Royal Academy of Music in Londen, Conservatoire Supérieur de Liège, Tous-en-Scène in Tours,...). Vandaag is hij benoemd tot professor in de basgitaar en coördinator van de jazzafdeling van het Perpignan Conservatorium.

Dramaturgie

Sara Vanderieck

Sara Vanderieck (1978) behaalt haar diploma theaterregie aan het RITCS in Brussel. In 2006 vervoegt ze ballets C de la B, eerst als productiemanager voor *VSPRS, pitié!* (Alain Platel) en *Patchagonia* (Lisi Estaras) later als artistiek

assistent voor Alain Platel bij de creaties *Out of Context – for Pina* en *C(H)OEURS* en voor Lisi Estaras bij *Dans Dans* en *Leche*.

In 2012 verlaat ze les ballets C de la B om aan de slag te gaan in de artistieke leiding van De Grote Post, een gloednieuw cultuurcentrum in Oostende. Tegelijk werkt ze vanaf dan als freelance dramaturg aan verschillende danscreaties. Ze slaat de handen in elkaar met Claron McFadden/Muziektheater Transparant (*Lilith*, 2012), Serge Aimé Coulibaly/FASO DANSE THEÂTRE (*Fadjiri*, 2013; *Nuit Blanche à Ouagadougou*, 2014; *GLOED*, 2015; *Kalakuta* Republiek, 2016; *Kirina*, 2018), Bára Sigfúsdóttir (*The Lover*, 2015 *Tide*, 2016; *being*, 2017) Ayelen Parolin en Lisi Estaras (*La Esclava*, 2015), Platform K/les ballets C de la B/Lisi Estaras (*Monkey Mind*, 2016) en Naïf Productions (*La Mécanique des ombres*, 2016; *des gestes blancs*, 2017-2018 ; *la chair a ses raisons*, 2018) In 2017 voegt ze een nieuwe laag toe aan haar werk. Samen met kunstenaars Lisi Estaras, Kristien De Proost en Mirko Banovic, creëert Vanderieck *When I look at a Strawberry, I think of a Tongue*. een multidisciplinaire collectieve performance.

Decorontwerp

Catherine Cosme

Catherine Cosme studeerde af als scenografe aan de Brusselse Ecole de Cambre en begon haar carrière in de filmindustrie als artistiek directeur en hoofd decoratie. Ze werkt aan *Huwelijk* en *De Wereld Behoort Tot Ons* van regisseur Stephan Streker, de televisieserie *La Trêve* van Matthieu Donck en *Le Cri du Homard* van Nicolas Guiot, die in 2013 de César voor beste korte film won. In het theater is ze scenografe en decorontwerpster en tevens kostuumontwerpster, en werkt ze samen met Serge Aimé Coulibaly, Maïa Sandoz, Thierry Debroux... Ze regisseerde twee korte films: "Les amoureuses" in 2015, "Famille" in 2019.

Lichtontwerp

Giacinto Caponio

Giacinto Caponio is geboren in 1986 en woont en werkt in Brussel. Na zijn opleiding als toneelmeester, begon hij te werken in verschillende technische functies in de sector van de podiumkunsten en bekwaamde hij zich op eigen houtje verder als audiovisueel technicus. Zijn interesse ligt vooral in het gebruik van videobeelden als lichtbron, de interactie met de reële ruimte en het gebruik van live-camera's. Hij is de technisch directeur van de compagnie ARTARA/Fabrice Murgia.

Hij werkte als videograaf, lichtontwerper en decorontwerper voor talrijke regisseurs en centra waaronder Fabrice Murgia, Jaco Van Dormael, Vincent Hennebicq, Le Théâtre National Wallonie-Bruxelles, Antivj, Les Brigittines,...

De pers over Serge Aimé Coulibaly

"In Kalakuta Republiek verenigt Serge Aimé Coulibaly op een magische manier muziek, dans en de Afrikaanse revolutie." - La Libre Belgique over Kalakuta Republiek

"Het Festival van Avignon ontploft met een explosieve Kalakuta Republiek." – AFP over Kalakuta Republiek

"Met Kalakuta Republiek bevestigt Serge Aimé zijn twintigjarige carrière." - Le Monde over Kalakuta Republiek

"Serge Aimé tekent zijn meest ambitieuze creatie. Een succes dat vertelt over Fela Kuti én het Afrika van vandaag. Het mooiste is dat Kalakuta Republiek ook een feest is voor oog en oor." - Les Inrockuptibles over Kalakuta Republiek

"A stunning spectacle" - The New York Times over Kirina

"Kirina was een verbluffende voorstelling die een zweterige, rituele en extatische dans combineerde met voortstuwende muziek en een bezwerend verhaal." - The New York Times over Kirina

In 2020 won Serge Aimé Coulibaly de ereprijs op de Golden Afro Artistic Awards, Brussel:
<https://vimeo.com/465341000>

© Pierre Van Eechaute – *Nuit Blanche à Ouagadougou* (2014)

© Sophie Garcia – *Kalakuta Republik* (2017)

© Philippe Magoni – *Kirina* (2018)

Faso Danse Théâtre - *Kalakuta Republik*

Trailer (Avignon) : <https://vimeo.com/363645707>

Captatie (Lyon) : <https://vimeo.com/209601995> (wachtwoord: KALAKUTA17)

Captatie (Berlijn) : <https://vimeo.com/232165575> (wachtwoord: KALAKUTA2017)

Klik [hier](#) om het dossier te lezen.

© Sophie Garcia – *Kalakuta Republik* (2017)

Faso Danse Théâtre - *Kirina*

Teaser : <https://vimeo.com/311457536>

Captatie: <https://vimeo.com/303278840> (wachtwoord: Mons2018)

Klik [hier](#) om het dossier te lezen.

© Philippe Magoni – *Kirina* (2018)

Contact en spreiding

Spreiding

Frans Brood Productions

Gie Baguet & Tine Scharlaken

tel. : +32 9 234 12 12

info@fransbrood.com

www.fransbrood.com

Faso Danse Theatre v.z.w.

Gabrielle Petitstraat 4/9, B – 1080 Brussel-Molenbeek

tel. +32 494 512 676 (Lies Martens, coördinatie)

tel. +32 478 38 77 34 (Sandra Diris, productie en communicatie)

info@fasodansetheatre.com

www.fasodansetheatre.com

Agenda (dd.22.12.2020)

2021

05/07-11: [Dances Hus](#), Oslo (NO)

10/11-06: [La Biennale de la Danse](#), Lyon (FR)

13/14-05: [Kammerspiele](#), München (DE) - CANCELLED (Covid-19)

09-04: [Festspielhaus St.Pölten](#), St.Pölten (AT) - CANCELLED (Covid-19)

02/03-04: [Skirball](#), New York (USA) - CANCELLED (Covid-19)

27/28-03: [Emilia Romagna Teatro/Arena del Sole](#), Bologna (IT) - CANCELLED (Covid-19)

10-03: [Zuiderstrand Theater](#), Den Haag, (NL) - CANCELLED (Covid-19)

11-03: [Theater Rotterdam](#), Rotterdam (NL) - CANCELLED (Covid-19)

14-03: [ITA](#), Amsterdam (NL) - CANCELLED (Covid-19)

15-03: [Parkstad Limburg Theaters](#), Heerlen (NL) - CANCELLED (Covid-19)

17-03: [Stadsschouwburg](#), Utrecht (NL) - CANCELLED (Covid-19)

18-03: [Chassé Theater](#), Breda (NL) - CANCELLED (Covid-19)

04/06-02: [deSingel](#), Antwerpen (BE) - CANCELLED (Covid-19)

03-02: [Stuk](#), Leuven (BE) - CANCELLED (Covid-19)

21/24-01: [Kampnagel](#), Hamburg (DE) - CANCELLED (Covid-19)

12/16-01: [Théâtre National](#), Bruxelles (BE) - CANCELLED (Covid-19)

2020

31/10 – 2/11: Dances Hus, Oslo (NO) - CANCELLED (Covid-19)

25/28-10: [Les Récréatrices](#), Ouagadougou (BF)

28/10: De Warande, Turnhout (BE) - CANCELLED (Covid-19)

22/26-09: [Théâtre National](#), Bruxelles (BE)

17/19-09: [Tanzhaus](#), Düsseldorf (DE)

17/18-09: La Biennale de la Danse, Lyon (FR) - CANCELLED (Covid-19)

08-09/09: [Ruhrtriennale](#), Bochum (DE) - CANCELLED (Covid-19)

05/06-09: [Ruhrtriennale](#), Bochum (DE) - CANCELLED (Covid-19)